

Min Mor

Naar vi var hjemme — min Bror og jeg,
glemte vi Flanderns Nætter hos dig.

Du tog os stille ind til dit Bryst,
Verden omkring os blev rolig og tyst.

Naar Dagene — alle de syv — var forbi,
sang vore Hjerter din Melodi.

Jeg kom tilbage en Efteraarsdag.
Da stod du selv i det haardeste Slag.

Fjernt du skued en Verdens Skred:
min Bror, der gik under ved Marnes Bred.

Alle Rædsler fra fire Aar
laa nu som Sne i dit bløde Haar.

Alle Smerter fra Sjælens Bund
skrev deres haarde Træk om din Mund.

I dine Øjnes sitrende Glans
saa jeg en Moders Tornekrans.

Og jeg forstod, min stille Mor:
du drog i Krig for mig og min Bror.

Johannes Reiff.
(Nye Sange fra Ingenmandsland).